

130.

(Allegretto)

A. H. Krčméry, [1879 a 1880, Zvolenská]

Mo - ja že - na pre - pi - la mi vol - ky
ro - zum ne - má,
s cu - dzí - ma pa - hol - ky po - za hum - ná.

Moja žena rozum nemá,
prepila mi volky
s cudzíma paholky
poza humná.

(A ja jej zas urobím špás:
prepijem jej kúdel,
motovidlo, kužel,
bude to špás!

Motovidlo i vreteno;
na čom žeby priadla,
do čierneho diabla,
moja žena.)

Kollár II, 102

Melódia: Sl. sp. D 53.

131.

Presto

([Redakcia, 1880], Liptov)

Ne-o-že-ním sa ja v ja-se-ni, le-bo ja mám ka-bát de-ra-vý;
a - ni v zi - me, keď sú mra-zy, ne-mám na bun - du pe-ňa - zí,
a - ni na jar, keď je bla-to, ne-mám sú-cich či-žiem na to.

Neožením sa ja v jaseň,
lebo ja mám kabát deravý;
ani v zime, keď sú mrazy,
nemám na bundu peňazí,
ani na jar, keď je blato,
nemám súcich čižiem na to.